# DE VISIO NIBVS ET REVELATI-onibus naturalibus & diuinis. Ioannis Benedicti Regij Doctoris, Canoci Vratislauiensis.

## IOANNES LANGVS. IOANNI BENE.

*Si quis adhuc homini diuinam numinis auram,*
*Et mentem cœlo non putat esse datam.*
*Mentem parcarum fatali lege solutam.*
*Aetherei quæ sit conscia consilij:*
*Ista legens credat, paucis oracula chartis,*
*Supra hominem quæ sunt ædita Iane tibi.*
*Aut neget eße Deum cui sint mortalia curæ,*
*Insuper obscœnus nil Epicurus habet.*



## AD IOANNEM BENEDICTVM.

*Quæ sit uis animi, demonstrãt uisa diurna:*
*Et nocturna: quibus certa futura patent.*
*Hoc opus immortale Dei dum Iane reuoluis,*
*Immortale tui das opus ingenij.*

D. S. A.

# IOANNES BENEDICT. ARTIVM ET MEDICINE DOCTOR.

## IN INVIDVM.

RVmparis licet, octies per artus:
Et linguam nimium superbientẽ
Feruentemq́ꝫ aconitico liquore.
Nil moror: putidos grauesq́ꝫ ronchos:
Nil sannas sine fine prurientes:
Nil ꝙ diuitijs tumes auitis:
Archanosue patrum tenes recessus:
Insanis; opus est tibi veratro, &
Num flauis saciaberis cicutis:
Donec tu aut animum quietiorem,
Vel sensus habeas salubriores.
Quòd ni desieris molestus esse:
Rumpetur tibi guttur hoc malignum.

ij. Cor. xi.
Veniam ad visiones & reuelationes.
Dan. v.
Adhuc visio indies.

# ILLVSTRI

ET MAGNIFICO HEROI IOANNI COMITI A TARNOW CASTELLANO CRACOVIENSI ETC. IOANNES BENEDICTVS REGIVS DOCT. SALVTEM.

ARchedamidi, Illustris & Magnifice domine, cũ admissus fuerat in conuiuium, quidam ꝙ nil dixisset: obiecit ei Zenonis inter pocula silentium, qui rursus, non minus scite quã eleganter respondit, & hanc non esse minimam dicendi artem, tempus dicendi cognoscere. Hoc itidem mihi crebro vitio vertere anno supiore: cũ vna essemus: & dubia non pauca de rebus varijs grauibusq́ꝫ in medium protulisti: & philosophice mouisti, inter armorũ strepitus, quibus tunc respondere cursim, nec tutum, nec decens, nec tempus

 fuerat

fuerat, tempus enim loquendi, & tẽpus
prouer. 17 tacendi, & ideo si stultus tacuerit, sapiens reputabitur. Cum autem varia nõ secus, atq; noua, mortalium animos, mirum inmodum oblectent. De insomnijs primum & diuinationibus: deinde dormientibus, qui opera vigilantium exercẽt, et actiones volũtarias, ridendo, comedendo, ambulando, de latere in latus voluendo, per tegulas deniq; ędificiorum domorum, tecta percurrunt, orsi eramus, res profecto (licet Galenus primo motuũ lacertorum, non mireẽ) & multum & diu consideranda: quomodo illis imaginibus in sensibus: res extra respondeãt. Quemadmodum Pe-
De pericl. riclis seruũ laborasse tali morbo, memorię datũ est, q; is passim tectis somnians inambularet. Quod & Plinius autor grauissimus, de Gaio mecenate,
Mecenas. refert, per triennium fuisse, in somnijs, Et anno pręterito in Augusto, puer annorum duodecim Basilius nomine, in aula Alberti Gastoldi Comitis Geranoinen, inter dormiendũ deambulabat in cubiculo, cantabat, ad interrogata

respondit

respondit, deinde se quieti dedit, mane facto rogatus, nil eorum, quę gessisset recordabatur. De eis insuper, qui addicti sunt opinionibus, seu perturbati in sensibus: vnde ea et istis similia, originẽ ducunt, qua vi, quo deniq; pacto fiant, an imaginatiue, an cogitatiue virtuti, attribuenda veniant, an quemadmodũ res extra imaginẽ aut speciẽ imprimit, aut decisionem facit ad oculum. Imago oculi in imaginatiuam, seu cõmunem sensum. Hic per vermiformẽ ad cogitatiuam, à cogitatiua in memoriã transfertur, ita & pariformiter, cõtrario processu, in his qui sunt addicti opinionibus: imago formata in cogitatiua: transmittit ad imaginatiuã alterius imaginis et imago oculi, ex oculo profert, ad rem ad extra. Et vt res exemplo palam fiat, Auerr. 2. colli.
imaginatiua quę & cogitatiua virtus: Auerroi in secundo sui colliget appellatur, medio cerebri vẽtriculo insidens, diuina virtus, ratio, intelligentia, męns, intellectusue nominata, quę agit operationẽ suam perfecte & complete tempore somni, licet nunquam quiescat, &

sicut

ſicut ventum capere non poſſumus: ita
imaginatiõe carere, teſte Aboali, ſexto
6.natura. naturaliũ, nequimus, quę etiam virtus
habet vim innatam formãdi imagines,
non ſolum à rebus exterioribus, per ſen
ſus exteriores, ad imaginatiuã virtutem
excitatas, ſed et à ſua intrĩſeca poteſtate,
opus enim naturę eſt mirabile, & ſtu-
pendum. Sicut terra habet producere,
varias plantarum ſpecies nõ ſolum per
ſemina ei extrinſecus iniecta, ſed etiam
ab intrinſeca eius natura, generat enim
multas ſpecies plantarum, ex partium
ſuarum immutatiõe per putrefactionẽ.
Memoria quę in poſtremo ventriculo,
aut camera cerebri reſidet, ſubijciendo
ei ſimulachra rerum, per ſenſus exterio-
res, in vigilia perceptarum, cum virtute
apetitoria, quę in corde ſedem poſſidet,
nec non cum inſtrumentorũ motiuorũ
obediẽtia, eſt cauſa abſoluta, totaq; om
nium actionum & operum in omni a-
nimali. Imaginatiua itaq; ac cogitandi
virtus, ſi dimiſerit actionem actualem
ſenſuũ exteriorum, maxime tamen vi-
ſus & auditus: erratica eſt & cęca, nẽpe
dimittere

dimittere ſenſum, & ſequi rationem,
mox impingit mẽtem in errorem, quia
in iudicio intellectus, ſi debet eſſe verũ
& rectum, pręſentẽ adeſſe oportet ſen-
ſum exteriorem, in actione ſua. Fit aũt
huiuſmodi operatio vigilię propria, per
errorem mentis, ratio quippe in ſomno
ſubijciente memoria loca, ad quę eun-
dum eſt, cõſiderat, & ſibi eſſe non iniu-
cunda cenſet, & tandẽ appetitio quę eſt
in corde pręcipit eſſe proſequendũ illud
iocundum, aut etiã cõſuetum in vigilia,
& adeundum, ꝙ quidem eſt locus ille,
cuius memoria eſt tenax, & inſtrumẽ-
tum motus, eſt cuiuis obediẽs apetitui,
& ita dormiẽs ſic aſſurgit, & exiſtimat
ſe eſſe non in ſomno, ſed in vigilia, &
adiuuatur ipſa mens, actione virtutis
tactiue, ac memoria. Quia virtus tacti-
ua, non eſt vehemẽter ligata in talibus,
vnde pretentat, attrectat, ſitum loci con
tinuum, & durum, & efficitur trãſitio
de loco dormientis, ad locum in vigilia
cognitum, & ita memoria & ſenſatio
tactiua, cũ inſtrumẽto motus obediẽte,
quia tale non eſt ligatum perfecte in
 talibus

talibus sicut in alijs, qui hęc nō faciunt,
exeunt in opus vigilię, imaginatiua seu
cogitante virtute, sed non ratione erran
te, quę non considerat tunc somnium,
sub quo omnis actio animalis, quiesce-
re debet, & ita memoria virtus tactiua,
appetitiua facultas, & obedientia instru
mētorum motus, & ratio quę numero
quinario compręhenduntur, sunt causa
talis operationis, ratio vt contemplans,
memoria subitiens species rationi, ape-
titus vt imperans virtuti motiue, tactus
vt explorans iter & terminum ad quē
eundum venit, & instrumenta motus,
vt exequentia edictum, seu imperium
apetitus, quę instrumēta motus, in sum
ma pręparatione disposita sunt, ad nutū
apetitus, peragere omnes functiones,
quas dictat ratio, & apetitus iubet, sunt
pręcipua causa huiusmodi operatio-
num dormientium, quę vigilantibus
sunt propria, quę operatio instrumen-
torum motus, & obedientia, in paucis-
simis mortalium reperitur, quoniam in
alijs dormientibus, viget in somno ra-
tio, seu imaginatio. Memoria insuper



et apetitus, non tamē obedientia instru-
mentorum motus, sicut sunt musculi,
cordę, ligamenta, atq; ossa cum lentitu
dine, & flexibilitate articulorum, per
iuncturas. Causam celestem tanquam
vniuersalem & remotā consulto prę-
tereo, tum q Deus stellas claudit quasi
sub signaculo. Quod autem subintulit Iob.9.
Magnificentia tua Augustum Cęsarē
non solum sua, sed aliorum etiam de
se somnia mordicus obseruasse. Iulium
vero Cęsarem nō item, alias enim è sue
vxoris somnio necem suam, si non vi-
tare, saltem prorogare potuisset. Verū
nō cuiuis homini contingit adire Co-
rinthum. Abdala enim Arabs, videre
somnia inquit, est à fortitudine virtutis
imaginatiue: & ea intelligere, est à for-
titudine intellectus. Vnde quāuis altissi Eccle. 38.
mus creauit medicinam, de terra, tamen
et ab oraculis, teste Plinio, multifariam 29. ca. 1.
petitur, Scamoneus monstrata sibi her-
ba ī somnis, sanatus legitur, quę ab ipso
postea nomē accepit, Ptolomeo Regi,
saucio venenis telo armato: iamq; mo-
rienti, per quietem monstrata sunt re-

media veneni, ex herba. Galenum cum circa diafragma angeretur quidam, in somnis admonitū iri liberatum, si mitteret sanguinem ex vena, inter pollicem & indicem, ꝙ cum fecisset, mox conualuit. Nonne Auēsoar in suo Theisir de oculorum affectu, dicit in somnis à medico oculorum, accepisse proficuam medicinam, ex aquę rosatę instillatiōe. Hinc contra singultum Gordonij remedium, & contra morbū regium, sirsen, aut stercus passerum exsiccatum, in puluerem redactum, & exhibitū in vino albo subtili, zuccaro asperso, afficatiam habere dicitur. Quid de minutiōe angelica tredecima Februarij fienda, liberare hominē eo anno à febri, pro comperto

Augusti. habent. Nonne puer quidam in exordio pubertatis habens dolorem acerrimū, mente sana. Deinde vt in doloribus fieri solet, abreptus ab om̄ibus sensibus, oculis patentibus, nil sentiens, euigilans, & iam non dolens, dixit sibi apparuisse vnum puerum, & alium prouectioris ętatis, quorum informatione, sanitati pristine restitutus, sic portulace, & panis

porcini

porcini aquę, rupturā, venę in pectore bibite, remedio sunt efficacissimo. Et

ideo viri nō contēnendi, nō obstāte, ꝙ Eccle. 34.

multos errare fecerūt sōnia, tm̄ visi sunt somnijs tribuere, vt ex eis vel instantis erumnę, aut felicitatis, sibi diuinare pręsumpserunt. Quemadmodum vt de mille alijs taceam. Suetonius Trāquillꝰ perterritus somnio, timens ne quid aduersi, in actione pateretur, petijt dilationem. Vnde & Yppocrates dicit, nō me fugit Philopomenes quid somnia ferāt, & pręcipue cum ordinem seruent. Conferunt enim per viam causę ad morborum curationem, pręcipue si (vt Galenus voluit) à Deo glorioso & sublimi fiant. Nam Iudas Machabeus, qui in

solo Deo, spem suam locauerat, pugna- .Reg. 17.

turꝰ cū Nicanore somnio viso, de Onia Esaie. 38.

sacerdote & Ieremia, omnes letiores reddidit, surrectis manibus, poplite flexo, corde dominū inuocās, facieñ prodigia qui non secundū armorum potentiam, sed vt illi libitum est, dignis dat victoriā. Nicanorem cum triginta milibus prostrauit, caput manum cum humero ab-

scissis

scissis, Hierosolimam detulit. Deus per
9. confes. visum ostendit beato Ambrosio, quo
cap. 7. loco corpora Geruasij & Protasij mar
tyrum latebant: ad coercẽdam rabiem,
Iustinę fœminę, quę erat mater Valen-
tini regis pueri. Caput etiã illud beati
ꝑcursoris dñi in Castello Macheronta
truncatũ, per reuelationem Felici Mo-
nacho sacerdoti, tempore Martiani Im-
peratoris, demonstratum fuit, propter
cuius meritũ, Pipinus rex Aquitano-
rum, Vandalos superauit, Meliores eñ
Proble. meliora, & veraces veriora, vident
30. ult. somnia, Tyranni aũt, mendaces, & gar
ruli, fatui, peiora vident. Sic Dario re-
gi Persarum imminentium malorum
species duplici insomnio est rẽpsentata,
Illi nanq; phalanx Macedonica, primo
visa est igne depasci. Secundo per qui-
etem vidit ad se adduci Alexandrum,
eo habitu, quo ipse rex salutatus fuerat,
equo deinde per Babylonem vectum,
ac cum ipso equo: de repente ex oculis
abductũ. Ista diuinatio fuit animi prę-
sagiẽtis, vnde postea & mari Persę, &
terra victi. Possem tẽporis huius spectra
aliquot

aliquot impijs visa, fideliter referre, sed Amos 3.
qui silet est firmus. Non eñ facit Deus
verbum, castigationẽ, aut plagam, nisi
illud prius reuelauerit, seruis suis pro-
phetis. Sicut Alexãdri magni, repentinã
mortẽ, pręcessit monstrũ e muliere na- Ysidorus.
tum, cuius superiores partes mortuę, & in .11.
inferne variarum bestiarum viuę erãt.
Et priusquam Mauricius Imperator à
Foca milite interficeretur, non dissimile
monstrum apud Datianum, tempore
Gregorij pape: visum est. Sed peccator
cum venerit in profundum peccatorũ: Prouerb.
contemnit. Nobilis etiam domina mihi 18.
nota, putans se molaticam, vidit in som
no trabem cubiculi scissam, & speculũ
fractum, quendam etiam armatũ, cum
lancea in latus suum impellere, post eui
gilans, pulchellum enixa puerum. De
trabe autẽ & speculo ita esse in re, sicut
in somnijs cõspexerat. Thales ille Mile-
sius, vnus ex septem sapiẽtibus Gręcię,
qui mũdum plenum dixit dęmonibus:
eosq; hominibus illudere: ista tribuisset,
sed tu opinationi Athenodori philoso-
phi. accedere videris, qui hec & similia:
forti

forti, & fixi imaginationi, ascripsisset, sed quid diceret de Curtio Rufo, cum inclinato iam die spacianti in porticu, offerebať figura mulieris, humana grā dior & pulchrior, quę se prędixit futurorum pręnunciam, & expleta erant: quę p̄dixit omnia. Quid de matre Seleuci, Laodica, cum nupta esset Antiocho, claro viro, inter duces Philippi: visa est sibi, per quietem concepisse ex Apollinis presentia, grauidamq́ꝫ factam, munus concubitus, á Deo accepisse annulum, cuius gēma: anchora sculpta esset, iussitq́ꝫ in domum filio, quē peperisset dare: admirabilem fecit hunc visum, & annuli, qui postero die, eiusdē sculptura, in lecto repertus est, & figura anchorę, quę in femore Seleuci nata, cum ipso paruulo fuit. Quamobrem mater filio Seleuco, annulum eunti, cū Alexandro dedit, vbi post mortem Alexandri occupato regno: orientis vrbem condidit. Quid dicam de Eulogio Carthagineñ, rethore, discipulo quōdā Augustini, cui non Augustinus. sed imago eius, trās mare in somnijs exposuit,

Ruso.

De cura p mortuis.

suit locum difficilem Ciceronis in Rhetoricis, á se non intellectum. Ita eṁ vsu multis euenit, vt quę intelligere non poterant vigilantes, intelligant dormiētes, ex vehemēti cōuersione intentionis ad fantasmata, quę facit vt similitudo rei, ipsa res videatur. Sicut Petrus vidit, vas linteum mitti de cęlo. Eiusmodi etiam reuelationem habuit Balaam, quando ait, dixit homo, cui obturatus est oculus, dixit auditor sermonis dei, qui visionem, omnipotentis intuitus est, qui cadit, & sic aperiuntur oculi eius, per cadere dormitionem, intelligens, quando oculis exterioribus clausis, interni illi aperiuntur intelligentię, vt de Gennadio medico, pio in cura pauperum, & eleemosinis liberatus per visionem, iucūdā á dubio, vtrum vita alia esset post mortem. Alexander etiam ille magnus, cum adhuc esset in Macedonia, secumq́ꝫ cogitaret, in Dio ciuitate, qua vi, & consilio Asiam subiugaret, p quietem species obuersata, sub sacerdotali habitu, quę pręcepit eū fortiter inuadere Persas fore, vt eius ductu, Persarū opes euerteret,

Acto. 10.

Num. 23.

Epistola C. euodio.

Ioseph. 11.

ret, qui dum Hierosolimis apropinquaret, Iaddum pontificem, sibi obuiū procedentē cū sacerdotibus, cādidis vestib⁹ indutis, prẹter opinionem omniū veneratus est. Interrogatus á Parmenio, cur hostiū principem, tam inepte adoraret, supplex em̄ dei, & nomē, & numē adorauit, respondítq́, non sacerdotem, sed Deum cuius hoc sacerdotium sum veneratus, cuius olim imaginem, tali habitu, media quiete cōcepi, & multis honestauit sacerdotes muneribus. Heliodoro armigero: nobilis Seleuci regis Asię: equus terribilis apparuit in aere, habens sessorem, optimis aparamentis adornatū, per hoc, remotus erat, à templi spoliatione. Ecce quanto deteriores nos sumus ęthnicis, qui sacerdotes Dei

Ihero. ad Euag. seruos, ad quorum preces, corpus sanguisq́ Christi conficitur, qui abigit dęmones, & aduocat ad nos angelos, & angelorum dominum, contemnimus, persequimur. Ecclesiarumq́ Basilicas, templa Dei immortalis, Attaliam impijssimam secuti: non solum spoliamus, conspurcamus, verum & subuertimus, & iu

et in stabulā porcorū et Chaldeorū apothecas redigim⁹, q̄d nulla vnq̄ pditissima natio, ī sua religiōe fecisse legit̄, in q bus itaq́ prius, angelorum ascendentium, & descendentium erat pręsentia, illic nunc dęmonum noscitur esse assistētia, et frequētia. Ministri enim cęlestes, augentur & aduolant ad bonorū operum multitudinem, & ad malorū operum cumulū, sinistri angeli subito accurrunt. Christus enim saluator noster interrogans illū, qui habitabat in sepulchris, paciēs dęmonem, quod sibi esset nomen: respondit legio mihi nomē est, quia multi dęmones sumus, bonę enim potestates, habitant in corporibus bonorum, dicente Zacharia, & ait angelus, qui loquebatur in me, ita in corporibus malorum, contrarię virtutes reperiuntur, sicut de Saul rege apparet, quē spiritus malus suffocabat, Quod Dauid rex et ꝓpheta testat̄, immisit in eos iram indignationis suę, iram & tribulationē, per angelos malos. Et Aboali melancholiam vult esse à dęmonio. Quod & Alzaarauius asserit, ęgritudines ī ua

Math. 8. Marci. 5. Zacha. 2. Psalmus. Ca. de epilensia.

B dere

dere hoies,ex puaricatioib⁹,q & male-
dictis demoib⁹ dicut alhahin ablis,qs p
scietias antiquas nuc hoibus occultatas
curare cosueuerat,subtilitate em sui im-
miscet se sanguini:tota massam humo-
rale corrupedo, sicut ex seuissima plaga
diaboli Iob imissa,apparet,vbi nulla re
media humana profuerant.Tunc enim
egritudo curatur,cum Christus sanare
dignatur. Ausculta qd spiritus sanctifi
Esaie.44. cationis per Esaiam dicat,super muros
tuos Iherusalem, costitui custodes, qui
tota die & nocte no tacebunt, sed quia
stupor & mirabilia facta sunt in terra:
prophete prophetant mendacium,& sa-
cerdotes applaudebat manibus,& popu
lus meus dilexit talia.Ideo isti sancti an
geli,presides templi, custodes hominu,
custodes vrbium,prouinciarum guber
natores, posteaq scelera & peccata cre-
uerint in immesum & ascenderint vsq
ad celos,sicut nunc super terram inun-
Osee.4. dauerunt,exeunt ab eis,& deseruntur,
Ieremi.51. dicentes linguis angelorum illud Iere-
mie.Curauimus Babilonem,& no est
sanata,relinquamus eam, & abeamus
quisq

quisq in terram suam,sicut ante vrbis
Iherosolimitane vastationem, quando
super liminare templi scissum est, Iose-
pho teste,tunc apertis repente ianuis te-
pli, & sponte reseratis,quas multi homi
nes vix claudere poterant:vox de aditis
templi e cherubin audita. Transeamus
ex his sedibus,Nabuchodonosor rex de
cretu tulit omni populo,& tribu, que-
cunq lingua locuta fuerit,blasphemia
cotra Deum,disperiret, & domus eius
vastaretur, nunc autem passim nomen
Dei gloriosi & benedicte matris eius,
& virginis regine celorum, que pepe-
rit nobis regem angelorum,& rege re-
gu, tota die impune blasphematur, nec
est proch dolor, qui iniuriam Dei vin-
dicaret, scien q qui impie agunt in le- 2.Mach.4
ges diuinas:impune non cedit,vt hoc te
pus sequens demostrat. Sacrilegia naq
semper fuerut punita,vt patet, de Cam-
bise, Xerse,Philomene.Photioe,Gallo
& Capnioe Romano,Thurce suu co-
lunt & venerantur, & inuocant Che-
dichasim victoriosum appellatum,que
in prelijs vocant.Cuius bona & sepul-
 chrum

chrum positum inter fines, Othmani,
& Caramani, si quis violauerit, seui-
tiam eius in se experitur. Est eis
quoq; Myrthyschyn, et Barczunpassa
ad pecorum & animalium cõseruatio-
nem, offerentes ei panem calidum, cum
butiro superposito, quẽ episcopus quõ-
dam Stephanus Cenadieñ captiuus so-
litus erat cõspuere, vt bonus miles Chri
sti, captus rursus, post ternam fugam,
imposita erant ei cornua hirci, recenter
mactati, in prora capitis, scissa cute con
creta, nec deiceps ad suos redire curauit
dicens, quia Deus omnium creator, no
luit me esse pastorẽ hominum, sed oui-
um, Ideo vitam meam, in hac egestate
transigere studebo: exultando cum an-
gelica turba celorum, & decantãdo san
ctam Asarie sancti orationẽ, apud Da-
Daniel.3. nielẽ descriptam. Habent quoq; Van-
passam, qui interdum illis, & iuuenis et
glaber, nonnunq; rugosus apparet, dis-
cordiarum patronum, vertumnus dicẽ
dus qui nunc leo, nunc vrsus, nunc erat
hyrtus aper, & ita labra inuenerunt su-
as lactucas. Sic Balthasar rex filius Na
Daniel.5. buchono-

buchonodosor, bibẽs cum optimatibus
vxoribus, & concubinis suis, e vasis au
reis, acceptis de templo in Iherusalẽ, pu
nitus est, & perdidit regnum. Successit
ei Darius, Si hęc fiunt apud paganos, ꝑ
spiritus malignos: qui suę officinę ma-
gistris, et nequicię ministris, vbiq; prę-
sentes sunt, vestientes, nunc castitate in-
terdum mansuetudine, sub virtutũ ima
gine errores quorum dulcia (vt inquit
poeta) mixta sunt amaris, vt facilius de-
cipiant. Nunq; enim diabolus se prodit
aperta frõte: Quid dices de sanctis viris
& Dei hominibus? qui suis magnis me
ritis hinc migrarunt? in summa quiete
& refrigerio positi, pro nobis orant, ad
similitudinem bonorũ angelorum, ad
quorum subsidium, tanq; ad perfectos Ori.
medicos, & Dei & nostros amicos: in
aduersitatibus nostris, absq; Dei tenta-
tione, recurrere possumus. Quis enim
potest dicere, mundum est cor meum, Proue.20
purus sum a peccato, neq; infans vnius
diei. Cum ergo Deus, peccatores non Ioãnis.9.
exaudit, consilio beati Iob, ad aliquem Iob.1.
sanctorũ conuertere. Baruch enim. Do
 mine

mine omnipotens inquit, Deus Israel,
audi nunc orationem mortuorũ Israel
1.Reg.11. Iratus etiam Dominus Salomoni ait,
disrumpens scindam regnum tuũ, pro-
pter tamen Dauid mortuum, concessit
Esaie.38. ei regnum, Ezechias etiam iustus depre
cabatur vltionẽ de aduersarijs, prostra-
tus lachrimis, audit per os Esaie, prote-
gam hanc ciuitatem propter me, & pro-
pter Dauid seruum meum, qui multis
annis ante mortuus, tñ viuis patrocinio
viuis solacio fuit, sic p chr̃i pręcursorẽ,
Ioannem baptistam mortuum, reddita
vita mortuis militibus aliquot, Pipini
regis, occisis in bello Vandalico, Licet
à fide auersi, hęc & opera fidei peragẽ-
tes ieiunium, eleemosynam, tremen-
dumue misterium irrident, & subsan-
nant, tamen incredulitas eorum, quibus
Roma.3. est cor exasperãs: q auersi sunt auersiõe
impudẽti fidẽ Dei, quę in nobis est, nõ
Eccle.16. euacuat, cum omnis misericordia: faciat
vnicuiq; locum, secundum meritũ ope-
rum suorum. Vocant nos papistas, &
turpius quod dicere nolo, possumus &
illos rectius appellare sathanistas Cuius



opera faciunt? Cuius mortifera semina
spargendo posteritati relinquunt. sed
absit, nõ enim essemus imitatores Chri
sti, & apostoli. Cui deus dedit gratiam
in ędificationẽ, non in destructionem,
ad congregationem, & non ad dispersi-
onem, oĩs em̃ inqt amaritudo, sermo
malus, ira, indignatio, clamor, blasphe- 2.Thes.3.
mia, tollatur à vobis, & alibi monuit
Thessalonicen. vt se subtraherent ab
omni fratre ambulante inordinate, nõ
secundum traditionem, ab eo acceptam
Cum enim perambulasset Syriam Ci- Acto. 15.
liciam confirmans Ecclesias, pręcepit Thes. 2.
custodire pręcepta maiorum & senio-
rum. Hinc beatus Augustinus, ad Ca- Dis.11.
sulanũ sacerdotem, In his rebus in qui-
bus nil certi statuit, diuina scriptura,
mos populi Dei, & instituta maiorum,
pro lege seruanda sunt. Quod & Hie-
ronymus ad Lucinum affirmat, non
enim omnia, (vt ad Seleucianam decla
rat) quę facta sunt, scripta reperiuntur, Episto.52.
tanta aũt facta sunt, quanta tunc fieri
debuerunt, tanta scripta sunt, quanta
nunc legi debuerunt, facta sunt, vt illi

videret. Scripta sunt, vt nos audiremus:
qđ in illis oculi, hoc in nobis fides, cer-
nimus anima, q̄d oculis non potuimus
In qua fide: tempore Celsi tot hereses
erant, vt doctrinam Christi, ob has so-
las damnaret, quid putas nunc diceret:
quando tot sectę subortę sunt, ad apo-
stolorum nauiculam subuertēdam, ad
vnitatem ecclesię scindendam, per pseu-
dochristos, & pseudodoctores, spiritu
erroris percitos, vt iamiam egyptiorū
portenta, quę illorum crescebant in hor
tis, superare quodammodo videantur,
sed succumbent volente christo, portę
Iere. 22. enim inferi, non pręualebunt aduersus
eam, & vas quod factum est, contra eā:
non prosperabitur, quando displicebi-
Ezech. 20 mus nobis, in conspectu nostro. Aliás
enim principes populi mei, inquit, expel
lent de domo epulatiōis suę, & auferet
Apoc. 2. cādelabrū ē manibus eorū, et dabit ī po
testatem alterius. Sicut ecclesię grecorū
ꝓpter discordiam, et hereses Arrianas
datę sunt in manus Persarum, iuxta
Osee 10. dictum prophetę diuisum est cor eorū:
nunc interibūt: & tu patria discors pręp-
para

para tibi q̄cꝫ messem. Sed vt eo redeā,
vnde digressus sum. Nola dū oppugna
retur à Barbaris, felix confessor, non so
lum martyrum effectibus, sed ipsis etiā
aspectibus hominum diuinitus apparu-
it: & Ambrosius quando vidit, terra iā
eruderata: corpora martyrum Geruasij
& Prothasij, prorupit in hęc verba, vi-
demus auxilia, quibus sepe sumus de-
fensi: non videbamus hęc: sed habeba-
mus tamen. Martyres em̄ assunt sanan
dis & iuuandis, non per propriam na-
turā, sed nutu Dei benedicti, vbi quan-
do, & quoties, cui quomodo Deus vo-
luerit, qui reseruauit sibi multa, quę nos
latent, posuit em̄ tenebras latibulū suū, Psalm. 17.
poni voluit archam fœderis, vsqꝫ ad tē- 1. Reg. 3.
pus Samuelis ad tabernaculum Silo, in Iosue 18.
tribu Ephraim, & ibidem maluit inuo-
cari, adorari, & petentibus acclinari, q̄
in Iherusalem, aut alio loco filiorū isra-
el. Sic in mundo, non omnibus in lo-
cis, & memorijs sanctorū, miracula &
terribilia ostendit Dominus virtutum,
ꝗ facit mirabilia magna solus, vbi em̄
vult spirat, & nescis vnde veniat, quia
B v Dei vo-

☞ Dei voluntas: est rerum necessitas. Anno namque. 1 3 4 1. in gloriosa vrbe Vratislauien. post turpem & indignā expulsionē Cleri: boni pastoris: sancti episcopi imitatoris Exuperij Hilarionis Nicolai, qui esuriens aluit pauperes, & omnem idolorum cultum expulit e tēplo dei, qui superbiam humilitate, luxuriam ieiunijs compescuit. In die Abdon & Sennen martyrū, repentinus ignis subortus, totam ciuitatem, & afflictissimos homines, et pueros in cunabulis vagientes, egros in hospitalibus eiulantes (deflenda plaga) in vnius horulę spacio: in cineres redegit, reuelabatur in hoc iuxta dictum Pauli, ira Dei de cœlo, super eorum omnem impietatem, visus est enim tempore incendij, à religiosa femina, inclusa apud sanctum Mauricium, extra muros vrbis, angelus contra ciuitatem, exertum gladium vibrans, carbonibus ardentibus succēdeñ. Non enim solum homines sunt vltores irę Dei, quēadmodū erat Nabuchonodosor: in his qui malū operātur: qui diuina & humana contaminant, q poenitē

Iere. 25.

pœnitē

pœnitentiam agere nolunt, sed & contrarię fortitudines, sed & diuinę, & bonę virtutes, quemadmodū de Anania, & Zaphira per Petrum, de Herode p angelū, q eū cōfestim pcussit, de quadraginta duob⁹ pueris Heliseū irridētibus per duos vrsos: deus vindictam cœpit: sed multi nunc dicūt peccaui, quid mihi accidit triste. Ignorañ quid per os Ieremie dicat dominus, sicut parturiēs loquar, dissipabo et absorbebo simul. Btā etiā Gunera in Gelria ciuitate Rheni, permissione dei, sacrilegos, q nō orandi sed spoliādi gratia sacellū ingressi erāt, pressa testudine ne exirēt, miraculose retinuit deus, q est pōderator spirituū. Si de sancto Stanislao Episcopo & martyre, patrono huius regni pręsentissimo miracula referre voluero & tempus & annus me deficiet, viuus, nāque Petrum triennio sepultum, propter iustitiā cōsequēdā: ad vitā reuocauit. Quēadmodū hoc literis hebraicis: hostes Christi, qui tum aderāt: memorię tradiderūt. Ecclesia enim vniuersa postulante. Ireneo (qui discipulum Ioannis Euangelistę Policar

Apocd. 9. Acto. 5. Acto. 12. 4. Re. 2. Esaie. 42. Pro. 16. li. 2. cd. 57

Policar

Policarpum in Asia audiuit) teste,pro-
pter aliquid necessarium. Sępissime,
per ieiunium, & supplicationē multā,
reuersus est spiritus mortui: & donatus
est homo orationibus sanctorū,ex pro-
Ioan. 14. missis christi dicentis, qui credit in me,
opera quę ego facio,faciet, & maiora
horum faciet. Cur nūc sancti martyres,
& alij existentes in gloria vbi feruent
maiore charitate,aut per eorum pręsen-
tiam, aut eis orantibus & impetranti-
bus, non etiam operantibus per ange-
los recipieñ personā martyrum, multo
☞ maiora facere non conceduntur? cum
gratia & merita sanctorum nō minu-
antur morte non dissoluantur in terra,
non annihilātur in paradiso, vt vmbra
Petri, ossa Helisei, & sudaria Pauli de-
clarant. Noui isti Doctores, & vt ve-
rius dicam, sartores & sutores, clamant
beatum Augustinum, fuisse impense
credulum, iuxta illud, qui cito credit le-
Eccle.19. uis est corde, cum religio christiana, &
diuina omnipotentia, magis videtur ho
norari, quando id, ꝙ euenit ad miracu-
lum attribuimus, quā obstinate, à mira
culo

culo defendere, verbo christi remanen- Daniel.5.
te infracto, tum ꝙ adhuc visio indies:
tū ꝙ angelis hominibus, & virtutibus
celestibus, semper renouatur, reuelatio
archanorū, ero em̄ inqt vobiscum, vsqꝫ
ad cōsumationem seculi. Attribuit visa 5. de tri.
ista angelis: p̄ q̊s Deus, patribus nostris
antiquis loquebat̄: sunt em̄ oēs admini- Hebre.1.
stratorij spiritus in ministerium missi,
in quorum dispositione, testante Ste-
phano primo martire, acceperunt legē, Actorū.7.
qui etiam num dignis annunciant, siue Galat. 3.
per sensus, siue reuelationibus in spiri- 4. de trin.
tu expręssis. Sed sunt plęriqꝫ multi, cap. 17.
qui ad artes Chaldeorum vetitas, & bo
no Christiano pęnitus fugiendas, aut
ad magorū vanitates, & reuelationes su
as res cōponūt, spreto humano sapien-
tum consilio, Non consideraū, quare
Saul contra Acham pugnans, occisus
sit, et Iosias à Nechao rege Aegyptio, ꝙ
tempore necessitatis & angustię, mise- 1.Par.10.
rat ad Oldam prophetissam, interfectus
fuerit, Nec animaduerteñ, Gregorium
eius nominis vndecimum deceptum,
sub quo incepit scisma, durans per qua-
dra-

draginta annos, Fiunt enim reuelationes, nõ ventris cultoribus, sed castis hominibus, & Deo dignis, quia sapientia dei, se transfert in animas sanctas, amicos Dei, & vt inquit sapiens, prophetas constituit, Sibillę namq;, quę paganę erãt, merito virginitatis, nactę sunt spi-
Lucæ 2. ritum propheticum, & Anna Phanuelis sancta mulier, iuste meruit accipere spiritum prophetandi longa castitate, longisq; ieiuniis, & obsecrationibus,
De dul. cõtempla. nocte & die non recedendo de templo, sic btũs Hieronymus dicit se angelorum choris sępe interfuisse. Testis est inquit beatissima trinitas, quam cernebam, nescio quo intuitu, testes sunt, & ipsi beati spiritus, qui aderant, Vnde
Philos. in Amphiareus vates, volẽtes recipere ora
secũdo ca- cula; iussit integro die, à vino à cibo, aut
14. biduo abstinere, q̃ nõ possit anima vaticinari, nisi esset vino & cibo liberata, mens enim in qua ratio dominatur, ob ruit nimia gula, ideo Eraclitus dicebat, Lux sicca, anima sapientissima, & alius quidam, venter pinguis sensum non gignit tenuem, sed quia multi deliquerunt

rũt propter inopiã, ideo probandi sunt Iob. 1.
spiritus, si ex Deo sunt, quia angelus sa- 2. Cor. 2.
thanę & tenebrarum, potest se trãsformare in angelum lucis, quemadmodũ ipse Iob, nunc in ignem, interdũ in prędones, nonnunquã in tria cornua equitum se trasmutauerat. Vnde Iosue, cũ principem militię cęlestis vidisset, (sciẽs in hoc esse captiones mirabiles) mox requirit ab eo dicens, noster es, an aduersariorũ? Et Gedeon vir eruditus exẽplo
Iosue; videns angelum, cautius agit, vt Iudicũ 6.
in libro Iudicũ patet. Solũ eñ viri probati attestante Chrisostomo, spiritus videre poterant, sicut apostoli, & eis similes, quibus dictum est. Amen dico vobis, videbitis celos apertos, & angelos domini ascendentes & descendẽtes, super filium hominis, sicut & Ioannes
sanctus, spiritum sanctum in columbę Ioãnis. 9.
specie vidit, & Daniel. Vidi ego inquit Dan. 10.
visionem solus, illi autem qui mecum
erant, non viderunt. Et Paulus in actis Acto. 22.
apostolorum, visionem solus aspexit, ceteri eñ, qui cum eo erant, lumen quidem viderunt, vocem aũt eius non audierũt

dixerunt qui illi loquebatur, & ita for-tassis est in potestate spirituū, & corpo ris gloriosi, ꝗ totaliter est animę sub-iectum, vt à longe, vel à prope, visum in propria vel aliena effigie imutet. As sumunt enim interdum figuram corpo ris, tam boni quā mali angeli, quomodo aūt hoc fiat, potius silendum quā disse-rendum, fidelis enim spiritus celat ar-

Prouer. 11 chana. Verū qa nūc diuina vltio differ-

Roma. 2. tur, longanimitate & bonitate dei mise

Lactan in ricordis, vt grauius seueriusq; tandem

pri. scelera puniat, nō enim statim post pec catum Achab propter Nabuthe passus est, ea quę pertulit. Ideoq; non est rex

Iudicū. 17 in Israel, sed vnusquisq; quod sibi re-ctum videtur, hoc facit, & pro-

Proue. 12. prios sequitur errores. Via enim stulti,

Pro. 14. recta in oculis eius. Sed multę sunt vię quę videntur hominibus rectę, & no-uissima earum, perducunt ad profundū inferni, & idcirco, non trāsgrediaris ter-

Prou. 22. minos antiquos, quos posuerūt patres tui, qui omnium sanctorum colentium verum deum, sunt triti vestigijs. Audi

Ieremie 6 Ieremiam. State in his firmi & stabiles

& vi

et videte, et interrogate, semitas dn̄i sem piternas q̄ sit via bona: & ambulate in ea, & inuenietis purificationē animarū vestrarū. Sic et vox clāabat ī deserto, re cta s facite, semitas dei nr̄i. Cū aūt dn̄s nr̄ Iesus Chistus, sit via, veritas, & vita, de

quo hāc vocē de cęlo allatā audierūt, q 2. Pet. 3.

cū ipso erant, in mōte illo sancto, hic est filius meus dilect⁹ in q̄ mihi cōplacui, ip

sum audite: et ideo teramus eius sancta Math. 17.

vestigia. Sequāur eius sacrosanctā do-ctrinā et credamus Euāgelio (non adul

terato p Manichęos, Arrianos, aut si- Marci 1.

milis farinę hoīes) q̄d p̄dicatū est, apud Collo. 1.

vniuersam creaturā. Nullus eīn princi-patus, nullū regnū, Resp. nulla, sine reli giōe et cultu dei veri et viui durare diu pōt, vnde rex et ꝓpheta spū Chr̄i clamat

& nūc reges intelligite, erudimini q iu- Psalm. 2.

dicatis terrā: seruite dn̄o in timore, et ex ultate ei cū tremore. Ideo Petrus apud

Clementē, Zacheū hūc ordinaui vobis Libro 1.

Epm, sciēs eū habere timorē Dei, et eru

ditū esse ī scripturis. Gētiū etiā Doctor, 1. Thim. 3.

suū Thimotheū, ꝗ ab infantia nō nugis Theatricis & poëticis, sed sacris literis diuinitus inspiratis, imbutus erat, dignū iudicabat presbyterio. Nūc vero dicūt,

C Iste

Genesis.2. iste est os ex ossibus nr̄is, caro de carnę
nostra, hic est familię, et natiōis nrę, hic
dignus est sacerdotio. Ille aūt q illūinat
omnē hominē venientē in hūc mundū,
1. Pet. 1. q nō est acceptor psonarū, q oēs nos p̄-
cioso sanguine suo nobilitauit, tā supre
mos, q̄ꝫ infimos, elegit viros religiosos,
ex omī natiōe, quę erat sub sole. Melchi
sedech em̄ Rex Salē, cuius neqꝫ patrē,
Hebre.7. neqꝫ matrē, ne genealogiā qs nouit, fa-
ctus est sūmus dei pōtifex, ve ergo vo-
Actorū.2. bis q cōditis leges nouas, q̊rsū vos cōuer
tetis cū pueneritis ad iudiciū, q sequuti
Roma.14 diotriphē expellitis frēs ab eccl'ia, stabi-
Ioan. 10. m9 optet oēs añ tremēdū chr̄i tribunal,
Episto .3. pbabiur oēs et examinabiur p flāmas,
1.Chor.3. anteqꝫ inducamur in refrigeriū, siue Pe
tr' sit ecclesię pastor, siue Andreas, siue
dilectus ille dei Ioānes euāgelista. Trahi
1.Par.21. mur aūt sępe picl'is, ad religionē, exēplo
Dauid. Lesko em̄ niger, 1232. irruēti
b9 Lithuanis Iacwingis. 23. septēbris, in
terrā Lublinēsem, qndecim diebus eam
vastātibus, accepto nūcio, celeri cursu p
uenit in partes Lublinēsiū, abijsse repe
riēs cogitabat, an q̄tuordeci milia Bar-
barorū, cū sex millibus suis, inseq debe-
ret, inē cogitandū visio angelica q̄ se as

serebat Michaelē archāgelū, p somniū
monstrata, monuit, vt cito hostes perse-
queret, victoriā illi certā pmittēs, q̄s in
octobre, inter fluuiū Harew et Hemen
repit, et cōpressit, et ideo ecclesiā, in Lu-
blin, ad honorē Dei et Michaelis archā
geli, huius rei ī ppetuā memoriā, exstru
xit & dotauit, sciēs impia in manu Dei
esse, et cōseruari, nō hominū armis, potē
tia aut municiōibus ipse em̄ est, q dat re
gna et aufert, vt patet de victoria parta
de palestinis, duce Samuele, de triūpho
cęlitus dato in Syros, precibus Helisei
De filijs deniqꝫ Hircani pōtificis, q vi-
cerāt Antiochū, cū Cizicone belligerāti
bus. Dicam9 ergo cū Esaia, tu dñe paṫ Esaie 63.
noster, redēptor nr̄, à sęculo nomē tuū,
q̄re nos errare fecisti dñe in vijs tuis, In-
durasti cor nostrū, ne timerē9 te, cōuer-
tere pter seruos tuos hereditatis tuę,
q cōuertis sapiētes retrorsum, et scientiā
eorū stultā facis, vt aūt finis pricipio co-
hereat, ad soluēdū oēs opatiōes in sonio
rū, p causas naturales, et ea visa, q̄ in vi-
gilia ęgros phreneticorū et melācholico
rū fiūt, sequētia sūt necessaria. Primū, si-
cut virtus digestiua epatis, est ops in co
quēdo succos ciborū, ipsos creādo, et si-

cuī cor est oꝑs in gn̄rādis spiritibus, variarū specierū: sic virtus imaginatiua, q̄ Auerroi cogitatiua, apud cōm̄es phōs ratio particularis dicit, est oīps in formādo simulachra, fātasmata, imagines seu ideas ex natura ꝓpria, est em̄ imaginatio īpossibiliū, tā in vigilia, q̄ꝫ in sōnijs, Ita ꝙ nō solū format et creat species aut imagines rerū, in natura existētiū, vt hoīs, lupi, arborū, sed & eorū, q̄ nūq̄ in sensu apparuerūt, q̄nimo & impossibiliū, vn̄ nō est mirū, ꝙ illa mōstra facit in sōnijs, formādo plura simulachra, cōparatq̄ꝫ ea mutuo, dās eis loquutionē, et alias actiōes, q̄a licet ratio et intellect⁹ ꝑticularis est verorū, vt est sentēta Aristotelis, tn̄ intelligēdū est sēsibus existētibus in oꝑatiōe et ī actu, q̄a aūt in somno sēsus exteriores sunt ligati, nō iuuat eorū adminiculo, et ideo errat, sicut em̄ figulus, in vigilia mētis et iudicij cōpos existēs, facit vasa sui artificij recte si aūt ꝑderet vsū ratiōis, et materia et rota accepta, faceret sua oꝑa, id est faceret mirāda, mōstra, aut spectacula apud astātes, sensus etiā, et si sint in vigilia, ratiōe lesa nō recte oꝑant̄, nec possūt recte iudicari, nisi ratio rectificet, vn̄ visus iudicat

solē esse bipedalis magnitudinis, cū tn̄ multis vicibus maior sit t̄ra, vn̄ itellect⁹ castigat errorē, visus dicēs, eū nō cōsiderare distātiā, similit̄ lingua bile affecta, indicat mel esse amarū, intellectus corrigit gustū, nō recte iudicasse q̄a nō cōsiderat cholerā ifusam, nō solū in suꝑficie sed in ꝓfūdo ipsi⁹. Interdū etiā melācholicis apparēt hoīes vitra, sicut teste Galeno, vidēs puerū ī fenestra putauit esse vitrū, et ꝓiecit extra. Pro soluēdo secūdo, scꝫt q̄re melācholici, et phrenetici, vidēt imagines, corꝑa, & visa similia corꝑibus extra, tāq̄ꝫ p̄ oculis assint, et loquūt̄ ad eas, putātes secū loq̄ illas imagines, et redditi sibiipsis, dicūt se vidisse mira. Ideo est à re ab extra, imago format̄ in pupilla ocl̄i, queādmodū res extra visa obiecta specl̄o, efficit imaginē in specl̄o, quę imago in pupilla dat materiam, & causam, cur sensus cōmunis, format intus aliud simulachrū, et ab imagīe, in sensu cōi existēte, iterū format̄ alia imago, in v̄tute imaginatiua, et vltimo memoria formās cōdit eā, & sicut ista fiūt ab extra int⁹ ordinatissime, et naturalit̄ ita ab intra ꝓcedēdo, ad extra ēt accidit. Nā virtus imaginatiua, in iudicio suo

ligata, pp̄ter suā cacochimiā, in humoribus partim in spiritibus, format in vigilia mira, & stupēda mōstra, q̄rū imagines trāseūt, p̄ vermiformē ad sensum cōmunē, q̄ est creator, et à cōi sensu ad visum, ad gustū et auditū, vnde simulachro genito in pupilla oculi, gn̄at imaginē extra, & postea is genitis, q̄a imaginatiua virtus errat, ob cacochimiā in humoribus, et spiritibus cerebri, vtēs illis imaginibus, in pupilla, aut extra, pro rebus & loq̄t̄ cū eis, et sibipsi fingit eas rn̄dere etiā in vigilia, & si hęc q̄dē naturaliter fiūt, & deus naturę assit, vt sit & miracl'is natura, nō desit, pietas tn̄ Christiana, q̄ asserit apparuisse angelos Dei multis sctīs, rectissima est et verissima. Quiá idē et similis effectus, interdū pōt fieri, naturaliter & miraculose, nōne hō hominē gn̄at naturalit̄, et deus plasmauit hoīem. Nōne arbores tp̄e veris flores faciūt. Ars etiā ī vaporatorijs, importatis arboribus eosdē p̄ducūt. Nōne philomela facit dulcissimā melodiā, p̄ naturā, tn̄ reperiūtur hoīes, q̄ artificio linguę exacte melodiā eius auiculę, sicut aucupes p̄dicū voces rep̄sentare agnoscūtur. Det̄ honor religioni, natura nō penitus



spoliāda, à suis opibus mirādis, à deo sibi inditis, & p̄ hūc modū saluant̄ opera vigilantiū q̄ agūt dormiētes, in lunaticis em̄ rō p̄ticularis seu imaginatiua operat̄, cōponit, iudicat et memoria recordatur, et virtus tactiua & motiua, nō sunt tūc in eis ligatę, stāte actu imaginatiōis memoria suggerit loca et iter, voluntas imp̄at & cōsentit, virtus tactiua nō ligata, adiuuat eā palpatu pedū, per loca exteriora, q̄ memoria subicit, offert et ostēdit, virtus vero motiua, q̄ nō cognoscit obedit imp̄io volūtatis, q̄a nō solū in vigilia, sed in somno ei obedit. Nō em̄ solū virtutes aīales subordināt̄, verūetiā obediūt ratiōi volūtati. Naturales vero virtutes, nō obediūt tn̄ subordināt̄. ideoq; iuuant̄, aut distrahunt̄ á virtutib9 naturalibus. Et in hoc Illustris et magnifice dn̄e relucet sūmi Dei gl'iosi sapiētia, q̄ nō solū oīa in certo numero, pondere et mēsura creauit, sed vnicuiq; etiā rei visibili in hoc mūdo, vt oīm Cabalistarū est sētētia prępofuit āgelicā potestatē ad laudes eius sēpit̄nas, q̄ sit bn̄dctūs ī euū. Aug. 839.

CRACOVIÆ.
In officina Hieronymi Vietoris.
Anno. 1545.